

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010526
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4421010526.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného G. Z. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2Pv12/21/4404 zo dňa 19.10.2021, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 29.06.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný G. Z., nar. XX.XX.XXXX v I. E., trvale bytom X., t.č. na neznámom mieste,

je vinný, že

potom ako dňa 07.04.2015 v I. E. v súvislosti s poskytovaním služieb vodiča ako živnostník pre spoločnosť Q. X. NZ s.r.o. so sídlom I. E., N. cesta č. XX, R.:XXXXXXXXX prevzal platobnú kartu číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX k podnikateľskému účtu tejto obchodnej spoločnosti, vedenom v M. sporiteľni a.s., číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX, s tým, že bol oprávnený túto platobnú kartu použiť výlučne na platby za nákup pohonných hmôt do jemu zvereneného motorového vozidla zn. O., EČ: NZ XXX FG a platby nákladov spojených s prevádzkou tohto mu zvereneného motorového vozidla s povinnosťou tieto nákupy následne spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. I. E. vyúčtovať,

1) dňa 25.04.2015 odcudzil z uvedeného podnikateľského účtu spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. I. E. číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX prostredníctvom tejto platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v čase o 04:27:19 h neoprávnene vykonanou platbou finančné prostriedky vo výške 500,- Eur a v čase o 05:20:30 h neoprávnene vykonanou platbou finančné prostriedky vo výške 200,- Eur, a to v K. F. v G., prevádzkovej spoločnosťou H. spol. s r.o. Z., pričom takto odcudzené finančné prostriedky vo výške 700,- Eur použil pre vlastnú potrebu,

2) dňa 29.04.2015 odcudzil z uvedeného podnikateľského účtu spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. I. E. číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX neoprávneným výberom hotovosti prostredníctvom tejto platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v čase o 21:48:49 h z bankomatu č. XXXX M. sporiteľne a.s., nachádzajúceho sa v I. na O. ulici, finančné prostriedky vo výške 500,- Eur, pričom takto odcudzené finančné prostriedky vo výške 500,- Eur použil pre vlastnú potrebu,

3) dňa 29.04.2015 odcudzil z uvedeného podnikateľského účtu spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. I. E. číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX prostredníctvom tejto platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v čase o 22:28:30 h, v čase o 22:55:08 h a v čase o 23:20:57 h finančné prostriedky vo výške 1.500,- Eur, a to tromi neoprávnene vykonanými platbami, každou v sume 500,- Eur v herni Y. M., nachádzajúcej sa v nákupnom a zábavnom centre Q. W. v I., prevádzkovej spoločnosťou Y. M. s.r.o. Z., pričom takto odcudzené finančné prostriedky vo výške 1.500,- Eur použil pre vlastnú potrebu,

čím poškodenej spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. so sídlom I. E., N. cesta č. XX, R.:XXXXXXXXX spôsobil celkovú škodu vo výške 2.700,- Eur,

t e d a

v bodoch 1 až 3

- pokračovacím spôsobom si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil činom väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1 až 3

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v znení účinnom do 01.05.2015 (ďalej len „Trestný zákon“).

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v ust. § 41 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/41/2015 z 06.09.2017, právoplatným dňa 25.01.2018 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 4To/94/2017 z 25.01.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej právnickej osobe Q. X. škodu vo výške 2.700,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 19.10.2021 pod sp.zn. 2Pv/12/21/4404 obžalobu na obvineného G. Z. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.08.2015 na tom skutkovom základe, že

v bode 1)

dňa 25.04.2015 v čase o 04:27:19 h odcudzil finančné prostriedky z účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX neoprávnene vykonanou platbou vo výške 500,00 EUR a dňa 25.04.2015 v čase o 05:20:30 h opätovne odcudzil finančné prostriedky z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX neoprávnene vykonanou platbou vo výške 200,00 EUR (v oboch prípadoch) v K. F. v G., ktorú prevádzkuje spoločnosť H., spol. s.r.o., so sídlom M. B. č. X Z., R.: XXXXXXXX, prostredníctvom jemu zverenej platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXX k podnikateľskému účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX patriacemu spoločnosti Q. X. NZ, s.r.o., so sídlom N. cesta č. XX I. E., R.: XXXXXXXX, čím takto poškodenej spoločnosti spôsobil spolu škodu vo výške 700,00 €, pričom takto odcudzené finančné prostriedky použil pre svoje potreby,

v bode 2)

dňa 29.04.2015 v čase 21:48:49 h z účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX z bankomatu č. XXXX patriacemu M. sporiteľni a.s. nachádzajúceho sa v I. na O. ulici prostredníctvom jemu zverenej platobnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXX k podnikateľskému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX patriacemu spoločnosti Q. X. NZ, s.r.o., so sídlom N. cesta č. XX, I. E., R.: XXXXXXXX, čím tejto poškodenej spoločnosti neoprávneným výberom odcudzil finančné prostriedky a spôsobil škodu vo výške 500,00 EUR, pričom takto odcudzené finančné prostriedky použil pre svoje potreby,

v bode 3)

dňa 29.04.2015 v časoch o 22:28:30 h, o 22:55:08 h a v čase o 23:20:57 h odcudzil finančné prostriedky z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX troma neoprávnenými vykonanými platbami, každá v sume po 500,00 EUR, a to v herni Lucky M. nachádzajúcej sa v nákupnom a zábavnom centre Q. W. v meste I., ktorú prevádzkuje spoločnosť Y. M. s.r.o., so sídlom L. námestie 1, Z., R.: XXXXXXXX, prostredníctvom jemu zverenej platobnej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX k podnikateľskému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX patriacemu spoločnosti Q. X. NZ, s.r.o., so sídlom N. cesta č. XX, I. E., R.: XXXXXXXX, čím tejto poškodenej spoločnosti spôsobil škodu vo výške 1.500,-€ , pričom takto odcudzené finančné prostriedky použil pre svoje potreby,

čím obvinený svojim konaním uvedeným v bode 1), 2), 3) spôsobil poškodenej spoločnosti Q. X. NZ, s.r.o., so sídlom N. cesta č. XX, I. E., R.: XXXXXXXX celkovú škodu vo výške 2.700,00 EUR.

Súd vykonal voči obžalovanému konanie ako proti ušlému na základe návrhu prokurátora, ktorý podal už v obžalobe, a to za splnenia podmienok podľa § 360 a nasl. Trestného poriadku a preto následne hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného podľa § 361 odsek 2 Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného ako aj z jeho konfrontácie s poškodenej spoločnosťou z prípravného konania, ďalej výsluchom svedkov: R. Z., R. J. O., S. J., G. Z., prečítaním zápisníc o výsluchoch svedkov: Z. B., N. N., R. K., G. N. z prípravného konania a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, ktoré súd prečítal podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku, spáchanie žalovaných skutkov popieral. Tvrdil, že dňa 25.04.2015 platobnou kartou realizoval výbery v hotovosti v G. a touto hotovosťou v ranných hodinách tankoval v G. do kamiónu a zostatok dotankoval v I. E. v hotovosti na čerpacej stanici M. oproti H. B., že by v G. realizoval platby kartou, podľa neho išlo o výber v hotovosti s tým, že išlo o oprávnený výber a hotovosťou zaplatil naftu do kamiónu za sumu 700,- Eur na oboch čerpacích staniciach. Tvrdil, že naftu neplatil kartou na čerpacej stanici preto, že mu neprešla na čerpacej stanici karta. Vypovedal tiež, že pán O. mu pri nástupe do firmy najskôr dal inú platobnú kartu a následne asi po dvoch alebo troch týždňoch mu dal túto kartu a keďže nemal vyplatené peniaze za uvedené jazdy, tak sa s pánom O. dohodol, že si vyberie peniaze z karty. Bránil sa, že dňa 29.04.2015 realizoval výber v hotovosti z bankomatu asi v I. vo výške 500,- Eur a mal nato povolenie pána O.. Rovnako tvrdil, že aj dňa 29.04.2015 v nočných hodinách realizoval v herni Y. M. výbery v hotovosti v celkovej sume 1.500,- Eur, čo bola odmena za odjazdené jazdy, nakládky a vykládky, v tomto druhom prípade už s pánom O. nekomunikoval, mal s ním ústnu dohodu. Žiadal vypočuť ako svedkyňu jeho priateľku Z. B., ktorá potvrdí, že vo firme Q. X. ako aj v H. pracoval bez zmluvy, pričom táto bola prítomná pri telefonáte medzi ním a pánom O., keď od neho žiadal výplatu za vyplatené jazdy a že prvýkrát mu pán O. povedal, že mu peniaze nechá u vrátnika a druhýkrát mu povolil si tieto vybrať z karty s tým, že potom to vyúčtujú. K tomuto rozhovoru podľa obžalovaného došlo v mesiaci apríl pred uskutočnenými výbermi.

Obžalovaný na uvedenej obrane zotrval aj pri konfrontácii so svedkom R. J. O., dokonca tvrdil, že nepracoval na základe žiadnej zmluvy, pretože táto nebola dotiahnutá, nebola podpísaná, túto neakceptoval, nakoľko nebola vypracovaná. Faktúry, ktoré vystavoval, nerobil na základe zmluvy, ale podľa pokynov pracovníčky, ktorá mu povedala, aby dal do hlavičky faktúry spoločnosť Q. X., ale on pravdepodobne pracoval pre spoločnosť H., pretože vozidlo, ktoré používal, malo označenie tejto spoločnosti. Vtedy tvrdil aj to, že platobnú kartu neprevzal od pána O., ale od vrátnika na podpis. Tvrdil stále, že v herni Y. M. nevykonával žiadnu platbu, ale o tomto výbere vedel aj pán O., ktorému hovoril o nezaplatení faktúry a tento mu povedal, že si má vybrať peniaze z účtu s tým, že potom to vyúčtuje. Mal dodať faktúru a on ju aj dodal, avšak nakoľko prichádzal s kamiónom v neskorých hodinách, nechal ju nočnému vrátnikovi a ten ju mal odovzdať striedajúcemu vrátnikovi.

Svedok R. J. O. na hlavnom pojednávaní už v úvode svojej výpovede odkazoval na svoje vyjadrenia v prípravnom konaní s tým, že si už pre odstup času na detaily nepamätá. Tvrdil, že obžalovanému ako každému ich vodičovi odovzdali bankomatovú kartu, ktorú mal používať iba na služobné účely, on ju však zneužil, čo zistil z výpisu z účtu, nakoľko na ňom našiel transakcie, ktoré tam byť nemali. S obžalovaným sa následne nevedeli spojiť a mal pocit, že tento sa im vyhýba. Svedok nevedel uviesť, v akom vzťahu bola spoločnosť Q. X., ktorej bol a aj je konateľom, s obžalovaným, avšak vylúčil, že tento pre nich akúkoľvek činnosť vykonával bez zmluvy. Svedok tiež vylúčil, že by obžalovanému udelil

ústny súhlas na výber hotovosti na účel jeho odmeny s tým, že takýto súhlas nedal nikdy nikomu. Podľa svedka mali vodiči platobnú kartu výlučne na účely platby za pohonné hmoty a pokiaľ by sa výnimočne stalo, že potrebovali kúpiť náradie súvisiace s prevádzkou vozidla, tak si museli vopred od neho vyžiadať súhlas a následne boli povinní predložiť účtovné doklady o nákupoch. Na otázku, či má vedomosť o akejkolvek pohľadávke obžalovaného voči ich spoločnosti v súvislosti s nevyplatenou odmenou, svedok odpovedal, že si nemyslí, že by nejaký zamestnanec mal voči nim takú pohľadávku. Podľa svedka mali vodiči vo všeobecnosti iba jednu platobnú kartu a preto si nemyslel, že by mal obžalovaný viac takých kariet, tieto im väčšinou odovzdával on, ale mohlo sa stať, že tak urobila aj pani Z., avšak vždy oproti podpisu vodiča. Nevedel uviesť, akým spôsobom obžalovaný vrátil kartu s tým však, že má zafixované, že sa s ním už nestretli a je preto možné, že kartu ani nevrátil. Svedok nemal vedomosť o tom, že by si obžalovaný voči ich spoločnosti uplatňoval odmenu vo výške 2.400,- Eur a nedal mu súhlas s výberom takýchto peňazí s tým, že podniká 30 rokov a nikdy žiadny jeho zamestnanec takýto súhlas na výplatu svojej mzdy nedostal.

Súd na návrh prokurátora prečítal zápisnice o výsluchu svedka z prípravného konania ako aj v rámci konfrontácie s obžalovaným, kedy tento rozdielne vypovedal, že obžalovaný pre nich pracoval ako živnostník na základe zmluvy alebo dohody, ktorá ale nebola podpísaná, pri fakturovaní sa však na ňu odvolával, takže ju akceptoval, pričom obžalovaný mal všetko riadne vyplatené na základe faktúr, ktoré založil do spisu. Zistil neoprávnené platby kartou vo výške 2.700,- Eur, odvolávajú sa na výpisy z účtu, ktoré predložil polícii. Tvrdil vtedy, že obžalovaný prevzal iba jednu kartu, ktorú ani nevrátil a táto bola zablokovaná, tiež vtedy vylúčil akúkoľvek ústnu dohodu, že si obžalovaný môže vybrať sumu 2.400,- Eur za vykonané práce s tým, že mu ani nebral telefón a raz sa spolu rozprávali, že všetko vyúčtuje, ale neprišiel a nič nevyúčtoval. Svedok vtedy tiež vypovedal, že zmluvu o spolupráci priniesol práve obžalovaný s tým, že na viacerých pracoviskách mal takúto zmluvu. Svedok sa vyjadroval aj k obžalovaným predloženej evidencii jázd s tým, že ju nikdy predtým nevidel a takú mu ani neprikázali robiť. Vypovedal, že žiadnu faktúru na sumu 2.400,- Eur od obžalovaného neevidujú a tiež vysvetľoval, že obžalovaný pracoval pre spoločnosť Q. X. NZ s.r.o., je však konateľom aj spoločnosti H. s.r.o. a na všetkých kamiónoch nosia reklamu spoločnosti H., ktorá je nad čelným sklom výrazná, ale na dverách vozidla je z oboch strán názov spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. a poukazoval na to, že obžalovaný mal aj pečiatku spoločnosti Q. X. NZ s.r.o., ktorú použil aj na prepravných listoch.

Svedok uvedené rozpory vysvetľoval tým, že na polícii vypovedal pravdu, len pre odstup času si už na podrobnosti nepamätá s tým, že len veľmi málo vodičov pre neho pracovalo na živnosť, väčšinu z nich zamestnával v riadnom pracovnom pomere.

Na otázky svedok následne odpovedal, že k predmetnému účtu boli vystavené viaceré platobné karty, ktorými disponoval on a vodiči s tým, že išlo o jediný firemný účet spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. Vypovedal, že vzhľadom na skutočnosť, že všetkých vodičov zamestnával, vodiča na živnosť ani nemal a preto bol na 99% presvedčený, že takúto formu spolupráce navrhol práve obžalovaný a on ju akceptoval ako pre firmu výhodnejšiu. Uviedol, že spoločnosť neeviduje žiadne oznámenie obžalovaného o započítaní akejkoľvek pohľadávky obžalovaného ako ani žiadnu pohľadávku obžalovaného. Svedok nevylúčil, že mohol pre niekoho nechať peniaze v obálke na vrátnici, ale to museli byť výnimočné prípady, za aký prípad obžalovaného nepovažuje predovšetkým preto, že na živnosť spolupracovali s niekým iba ojedinele a súčasne spolupráca s ním trvala veľmi krátko.

Svedkyňa R. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v rozhodnom období bola zamestnancom spoločnosti H., pracovala ako personalistka, mzdová účtovníčka a fakturantka, ale v ich kancelárii sa sústreďovali aj účtovné doklady spoločnosti Q. X. NZ, pretože účtovníctvo tejto spoločnosti robila externá účtovníčka, ktorá nechodila do firmy každý deň a preto sa u nich sústreďovali doklady, ktoré jej potom naraz odovzdali. Obžalovaný robil v tom čase vodiča pre spoločnosť Q. X. NZ na živnosť, neskôr sa od R.. O. dozvedela, že tento použil bankomatovú kartu na svoje účely, pričom videla aj výpisy z účtu, nakoľko jej ich R.. O. ukazoval. Uvádzala, že vodiči vo všeobecnosti nechávali doklady u R.. O. alebo u nej, mohlo sa stať, že keď prišli v noci, nechali doklady na vrátnici, v ktorom prípade ich vrátnik priniesol, ale to sa stávalo málokedy. Tvrdila, že zmluvu, na základe ktorej obžalovaný vykonával činnosť pre spoločnosť, priniesol obžalovaný. Svedkyňa si nepamätala, že by od obžalovaného prevzala platobnú alebo kreditnú kartu a uvádzala, že jedine obžalovaný pre spoločnosť pracoval na živnosť, ostatní boli zamestnancami. Na mnohé detaily si svedkyňa nepamätala.

Súd podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď tejto svedkyne z prípravného konania, kedy vypovedala, že faktúru č. 2015/0003 na sumu 2.400,- Eur od obžalovaného neobdržala, takúto ani neevidujú, evidujú iba dve faktúry za mesiac marec 2015 č. 2015/0001 a 2015/0002, ktoré boli uhradené v hotovosti. Tvrdila vtedy tiež, že obžalovaný im po dohode doniesol zmluvu o poskytovaní prác

a služieb, ktorú podpísal R. O. a mal ju podpísať aj obžalovaný, avšak tento uviedol, že nemá pri sebe pečiatku a že si zmluvu zoberie a po podpísaní a opečiatkovaní ju prinesie naspäť, čo však neurobil, hoci bol na to svedkyňou viackrát upozorňovaný. Obžalovaný jej tiež odovzdal doklady o tankovaní, diaľničné poplatky, záznam o prevádzke vozidla, dve faktúry s príjmovými dokladmi o zaplatení a iné doklady, na ktoré si svedkyňa nespomínala a uviedla tiež, že všetky doklady o tankovaní, ktoré jej predložil obžalovaný, doložila do spisu.

Svedkyňa potvrdila pravdivosť svojej výpovede z prípravného konania, pričom rozpory vysvetľovala plynutím času a tým, že v kancelárii prichádzali do kontaktu s veľkým počtom vodičov.

Svedok S. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 2015 pracoval ako denný vrátnik pre areál H. v I. E., o obžalovanom vedel iba toľko, že pracoval ako vodič. Tvrdil, že nemal oprávnenie od vodičov prebrať doklady, písomnosti, od obžalovaného nikdy žiadne doklady neprevzal, rovnako ako ani bankomatové karty a tiež mu nikdy nič neodovzdával a tvrdil, že sa nestávalo, by vodiči po pracovnej dobe nechali na vrátnici nejaké doklady.

Svedok G. Z. vypovedal, že pracoval väčšinou ako nočný vrátnik, obžalovaný v tom čase podľa neho pracoval pre spoločnosť H. ako vodič, nemal však oprávnenie od vodičov prebrať akékoľvek doklady. Tvrdil, že pokiaľ vodiči prišli v noci a potrebovali pre firmu odovzdať nejaké doklady, jemu ich neodovzdávali, ale ich položili na stôl, kde cez deň sedel dispečer a svedok na druhý deň, keď ho striedal kolega, o tom tomuto povedal. Podľa vyjadrenia svedka obžalovaný mu nikdy neodovzdal žiadne platobné karty ani iné písomnosti a ani on mu nikdy žiadne karty ani doklady neodovzdal.

Súd postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď tohto svedka z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedal, že pokiaľ vodiči prišli večer, doklady nechali u neho na stole a ráno to zobrala účtovníčka, keď bol víkend, tak doklady zostali na vrátnici do pondelka rána, kedy ich zobrala účtovníčka. Tvrdil vtedy, že obžalovaný nemohol nechať faktúru č. XXXX/XXXX ani iné doklady na vrátnici bez jeho vedomia.

Svedok k rozporom uviedol, že vrátnica je veľká miestnosť, je v nej viac stolov, jemu na stole obžalovaný nikdy nenechal žiadne doklady a pochyboval o tom, že by ich nechal na nejakom inom stole a jemu by o tom nepovedal.

Súd na hlavnom pojednávaní za podmienok podľa § 263 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal zápisnice o výpovediach svedkov N. N., R. K., G. N. a Z. B. z prípravného konania.

M. Z. B. v prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaný - jej priateľ, pracoval pre firmu pána O. a bola svedkom telefonického rozhovoru medzi obžalovaným a pánom O., ktorý obžalovanému povedal, že si môže vybrať peniaze z účtu, pričom išlo o sumu 2.400,- Eur, ktorú obžalovanému pán O. dlžil za neuhradenú faktúru.

Svedkyňa N. N. (prevádzkarka herne Lucky M. v pobočke W. I.) si vo svojej výpovedi v prípravnom konaní nepamätala na tri výbery v hotovosti po 500,- Eur dňa 29.04.2015 v čase od 22.28. do 23.20. hod. Potvrdila, že pokiaľ ju zákazník požiada o výber hotovosti z bankomatovej karty, ona túto vloží do terminálu, zadá sumu, zákazník následne zadá PIN kód, potom vyjde potvrdenie o zrealizovaní transakcie, pričom jeden si necháva a jeden odovzdáva zákazníkovi s finančnou hotovosťou. Vypovedala vtedy, že sa jej nestala situácia, že zákazník takto vybral finančnú hotovosť a odišiel z herne preč bez toho, aby hral na výherných hracích automatoch, avšak nevidela, koľko zákazník minul na takej hre.

Svedok R. K. a svedkyňa G. N. (v roku XXXX zamestnaní v herni F. v G.) si vo svojich výpovediach v prípravnom konaní nevedeli spomenúť na osobu obžalovaného ako ani na výbery finančnej hotovosti v herni dňa 25.04.2015 vo výške 500,- Eur a 200,- Eur v čase od 04.27. do 05.20. hod. Aj títo svedkovia potvrdili možnosť výberu finančnej hotovosti prostredníctvom platobnej karty cez terminál v herni a s tým, že sa mohla stať situácia, že zákazník si takto vybral finančnú hotovosť a následne z herne odišiel bez toho, aby hral na výherných hracích automatoch.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj listinné dôkazy.

Zo Zmluvy o poskytovaní prác a služieb v zmysle § 269 Obchodného zákonníka medzi objednávateľom - Q. X. NZ s.r.o. a poskytovateľom - G. Z., živnostníkom, súd zistil, že jej predmetom bola dodávka prác a služieb, špecifikovaných v článku I. Podľa bodu 4.3 článku IV zmluvy bolo poskytovateľovi zverené

nákladné vozidlo VOLVO EČ: NZ XXX FG, prívies nákladný NZ XXX YN, bankomatová karta na nákup pohonných hmôt, pohonné hmoty v nádrži a tovar, ktorý je povinný zúčtovať. Zmluva je datovaná dňom 09.03.2015, nachádza sa na nej podpis R.. O. za objednávateľa, za poskytovateľa podpis absentuje.

Potvrdenie o prevzatí bankomatovej karty číslo XXXX XXXX XXXX XXXX obžalovaným zo dňa 07.04.2015, je opatrené pri jeho mene podpisom, pričom ide o potvrdenie pod hlavičkou spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. a opatrené jej pečiatkou.

Žiadosť o blokáciu predmetnej bankomatovej karty bola M. sporiteľni a.s. doručená dňa XX.XX.XXXX.

Z výpisov z podnikateľského účtu spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. v M. sporiteľni a.s. vyplýva, že z tohto boli v uvedenom období realizované platby aj inými platobnými kartami než tou, ktorú prevzal obžalovaný dňa 07.04.2015, pričom z prehľadu vydaných platobných kariet na č.l. 71 vyplýva, že v apríli 2015 bolo k tomuto bankovému účtu vydaných celkom 7 platobných kariet, platobná karta č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX bola vyrobená dňa 20.03.2015 a dňa 30.04.2015 bola zablokovaná.

Z výpisov z podnikateľského účtu spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. v M. M. a z výpisu z transakcii, realizovaných platobnou kartou č. XXXX XXXX XXXX XXXX k tomuto účtu z mesiaca apríl 2015 súd zistil, že v dňoch 25.04.2015 a 29.04.2015 boli touto realizované transakcie v časoch, na miestach a v sumách, uvedených pod bodmi 1 až 3 obžaloby. Výpis z transakcii touto platobnou kartou súčasne obsahuje aj prehľad nezrealizovaných transakcii, ako aj zisťovanie zostatku na bankovom účte prostredníctvom tejto platobnej karty. Súčasne z tohto výpisu vyplýva i to, že dňa 17.04.2015 v čase o 13.28. hod. bola touto platobnou kartou realizovaná platba cez POS terminál v sume 238,80 S. v I. na H. ulici a následne v tento istý deň opakovane výbery v hotovosti z bankomatu, a to konkrétne v I. E. na ulici Z.: v čase o 19.08. hod vo výške 100,- Eur, v čase o 19.46. hod v sume 100,- Eura a v čase o 20.00. hod v sume 150,- Eur. Následne v čase o 20.25. hod sa pokus o výber hotovosti z bankomatu v sume 250,- Eur nezrealizoval z dôvodu prekročeného limitu príst. nástroja pre hotovostné výbery, bezprostredne potom sa pokus o výber hotovosti v sume 150,- Eur nezrealizoval pre nedostatok prostriedkov, rovnako ako aj pokus o výber sumy 100,- Eur a v čase o 20.26. hod. o výber sumy 50,- Eur a až následný výber sumy 30,- Eur bol úspešný. Následne sa bolo prostredníctvom tejto platobnej karty v ten istý deň ešte v čase o 21.09. hod. vo X. nad E. zisťovaný zostatok na účte.

Aj dňa 25.04.2015 neboli v bode 1 obžaloby uvedené transakcie touto platobnou kartou jedinými. Ako vyplýva z výpisu týchto transakcii, už v čase o 03.13. hod. bol realizovaný výber hotovosti z bankomatu v sume 200,- S. v G. v OC G., následne v čase o 03.57. hod. prebehlo na tomto istom mieste informovanie o zostatku na účte a bezprostredne na to výber hotovosti v sume 300,- Eur. Následne na tomto istom mieste bol v čase o 04.10. hod prostredníctvom tejto platobnej karty neúspešný pokus o výber hotovosti 500,- Eur (z dôvodu prekročenia limitu príst. nástroja pre hotovostné výbery), ako aj výber hotovosti v sume 300,- Eur a 200,- Eur. V čase o 04.11. hod prebehlo prostredníctvom platobnej karty informovanie sa o zostatku na účte a následne neúspešný pokus o výber hotovosti v sume 100,- Eur a v čase o 04.12. hod. v sume 50,- Eur z dôvodu prekročenia limitu príst. nástroja pre hotovostné výbery. Až následne boli v čase o 04.27.17 hod. a o 05.20.30. hod realizované platby cez terminál u obchodníka H. spol. sr.o. G. v sume 500,- a 200,- Eur tak, ako je uvedené v bode 1 obžaloby.

Ako vyplýva z výpisu z transakcii touto platobnou kartou, dňa 29.04.2015 v čase o 21.48.49 hod. došlo v I. na O. ulici k výberu finančnej hotovosti v sume 500,- Eur, následný pokus o výber hotovosti v sume 500,- Eur na tomto istom mieste bol neúspešný z dôvodu prekročenia limitu príst. nástroja pre hotovostné výbery. Následne dňa 29.04.2015 boli touto platobnou kartou realizované platby cez terminál B. v I. u obchodníka Y. M. s.r.o., a to v čase o 22.28.30. hod. v sume 500,- Eur, v čase o 22.55.08 hod. v sume 500,- Eur a v čase o 23.20.57. hod. v sume 500,- Eur.

Spoločnosť H. spol. s r.o. Z. oznámila, že v ich prevádzke v G. je umiestnený terminál číslo M prostredníctvom ktorého je možné pomocou platobnej karty uskutočniť vklad do hazardnej hry prevádzkovej prostredníctvom výherných prístrojov a videohry, tento nie je určený na to, aby sa jeho prostredníctvom vyberala hotovosť, aj keď to z technického hľadiska je možné, pričom ale všetky transakcie vykonávané cez POS terminál sú vo výpise z ich účtu označené ako Platby POS.

Spoločnosť Y. M. s.r.o. Z. k predmetným platbám platobnou kartou oznámila, že išlo o bezhotovostné platby, tieto boli určené na nákup služieb v ich prevádzke, výbery v hotovosti nie je možné vykonať a taký výber v hotovosti nebol vykonaný.

Z faktúr č. XXXX/XXXX z XX.XX.XXXX a XXXX/XXXX z XX.XX.XXXX a súvisiacich pokladničných dokladov súd zistil, že obžalovaný týmito spoločnosťami Q. X. NZ s.r.o. fakturoval na základe zmluvy o poskytovaní prác a služieb z 10.03.2015 za obdobie 10.03.2015 do 20.03.2015 a od 21.03.2015 do 31.03.2015 sumy 600,- Eur a 280,- Eur, ktoré mu boli vyplatené a s ktorými predkladal aj doklady o platení mýta a pohonných hmôt (v cene 1,194 až 1,209 Eur za 1 liter nafty), ktoré výdavky hradil výlučne použitím platobnej karty.

Obžalovaný predložil aj ním vedenú, ručne vypísanú evidenciu jász aj s poznámkami o tankovaní pohonných hmôt (č.l. 106 až 110), pričom iba pri posledných dvoch tankovaniach v mesiaci apríl 2015 v Topoľčanoch (24.04. - 423,23 litrov) a v I. E. (25.04. - 320 litrov) je uvedená poznámka „K.“.

Súčasťou spisu na č.l. 287 až 289 sú záznamy v zahraničnej preprave z 20.04.2015, 24.04.2015 a 28.04.2015.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na výpis z obchodného registra spoločnosti Q. X. NZ s.r.o., živnostenský list obžalovaného a ďalšie listiny.

V spise sa síce na č.l. 74 až 76 nachádzali prepisy videozáznamov z I. - W., OM O. a OM X. nad E., avšak v samotnej obálke na č.l. 73, ako ani na inom mieste v spise sa samotné obrazové záznamy, ktorých prepisy boli takto vykonané, nenachádzali a prokurátor tieto ani v priebehu hlavného pojednávania nepredložil s tým, že nie sú k dispozícii. Z uvedeného dôvodu, pre absenciu samotných obrazových záznamov, súd nemohol ako dôkaz vykonať ich prepis a dôkaz oboznámením obrazových záznamov preto nevykonal.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru o dôvodnosti podania obžaloby na obžalovaného s tým, že tento sa dopustil žalovaných skutkov v podstate tak, ako u kládol za vinu prokurátor.

Obžalovaný ani nepopieral, že vo všetkých prípadoch, ktoré sú opísané v bodoch 1 až 3 obžaloby, platobnú kartu spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. I. E. použil, avšak bránil sa tým, že vo všetkých prípadoch platobnú kartu použil na výber hotovosti a s tým, že tieto boli oprávnené. Vo vzťahu k použitiu platobnej karty dňa 25.04.2015 v herni Admiral v G. tvrdil, že v oboch prípadoch išlo o výber hotovosti, pričom vybratú sumu peňazí použil na kúpu nafty do kamióna v G., zvyšok dotankoval v I. E. v hotovosti na čerpacej stanici M. v I. E. a teda touto hotovosťou platil nákup nafty do kamióna v celkovej výške 700,- Eur z dôvodu, že mu na čerpacej stanici nešla karta. Výber hotovosti 500,- Eur dňa 29.04.2015 považoval za oprávnený, s predchádzajúcim súhlasom R.. O., rovnako aj následné ním tvrdené tri výbery hotovosti v herni Y. M., pričom táto celková suma 2.000,- Eur bola odmena za odjazdené jazdy, nakládky a vykládky, avšak v druhom prípade už s R.. O. nekomunikoval, pretože s ním mal ústnu dohodu.

Uvedenú obranu obžalovaného súd vyhodnotil ako nevierohodnú, jednoznačne motivovanú snahou obžalovaného vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, keď mal túto v plnom rozsahu vyrátenú ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, a to nielen výpoveďou svedka R.. O. a svedkami, vykonávanými činnosťami pre poškodenú právnickú osobu, ale aj listinnými dôkazmi. Z výpovedí týchto svedkov a listinných dôkazov pre súd vyplynul záver, že obžalovaný ako živnostník vykonával pre spoločnosť Q. X. NZ s.r.o. I. E. činnosť vodiča nákladného motorového vozidla, ktoré mu na tento účel bolo zverené a rovnako aj platobná karta č. P. P. P. XXXX k podnikateľskému účtu tejto spoločnosti, vedenom v M. sporiteľni a.s. s tým, že bol oprávnený jej prostredníctvom financovať výdavky za pohonné hmoty do nákladného motorového vozidla, prípadne iné výdavky, súvisiace s prevádzkou tohto vozidla a s následnou povinnosťou tieto vyúčtovať. G. obžalovaného, že túto činnosť vykonával pre spoločnosť H., a to bez zmluvného základu, je podľa názoru súdu v rozpore s vykonaným dokazovaním. Súd v tomto smere vychádzal z preň vierohodnej výpovede svedka R.. O., ktorý poskytol aj vysvetlenie k označeniu jednotlivých motorových vozidiel logami obchodných spoločností, ktorých je oboch konateľom, ako aj svedkyne Z. z prípravného konania, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že túto formu spolupráce so spoločnosťou navrhol práve obžalovaný, ktorý priniesol zmluvu o spolupráci, ktorú síce nepodpísal, ale na druhej strane sa na ňu odvolával pri fakturácii svojich služieb vo faktúrach č. XXXX/XXXX a XXXX/XXXX za mesiac marec XXXX, používajúc súčasne pečiatku spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. na prepravných listoch. V prípade zmluvy s uvedeným obsahom pritom podľa Obchodného zákonníka

ani nie je písomná forma obligatórnou, preto je následné spochybňovanie jej platnosti obžalovaným právne irelevantné. Pozornosti súdu pritom neuniklo, že táto je svojim obsahom podobnou s touto zmluvou, ktorá sa nachádza v pripojenom spise Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/41/2015 na č.I. 28 až 32, čo iba potvrdzuje dôveryhodnosť tvrdenia svedka R.. O. o tom, že jej znenie navrhol obžalovaný s tým, že na takom základe pracoval aj pre iné spoločnosti. Povinnosťou obžalovaného bolo následne ním požitú finančnú prostriedky z predmetného bankového účtu poškodenej spoločnosti vyúčtovať, pričom v prípade finančných prostriedkov, požitých obžalovaným spôsobom, opísaným v bodoch 1 až 3 obžaloby, tak neurobil. Aj v tomto smere súd vychádzal z preň plne vierohodnej výpovede svedka R.. O., ktorý potvrdil, že obžalovaný také vyúčtovanie spoločnosti nepredložil, také nezanechal ani u iných zamestnancov, ktoré jeho tvrdenie súčasne korešponduje s tým, že obžalovaný sa mu po zistení uvedeného neoprávneného použitia predmetnej platobnej karty vyhýbal a spoločnosť nekontaktoval. Súčasne svedok R.. O. pre súd vierohodne poprel, že by obžalovanému telefonicky alebo inak udelil súhlas na výber finančnej hotovosti na zápočet akejkoľvek pohľadávky obžalovaného voči poškodenej spoločnosti s odôvodnením, že spoločnosť Q. X. NZ s.r.o. I. E. žiadnu pohľadávku, ani neuhradené vyúčtovanie obžalovaného neevidovala ani neeviduje, súčasne tento s nimi spolupracoval iba veľmi krátku dobu a taký súhlas nedal nikdy žiadnemu zamestnancovi ani v minulosti. Súčasne tejto spoločnosti nebolo ani doporučené žiadne oznámenie o akomkoľvek započítaní vzájomných pohľadávok medzi spoločnosťou a obžalovaným a ani obžalovaný existenciou takého oznámením jednostranného zápočtu nedôvodil. V tomto kontexte súd poukazuje na to, že práve uvedené obžalovaným platobnou kartou vykonané transakcie zaujali pozornosť svedka R.. O. a viedli ho k rozhodnutiu podať vo veci trestné oznámenie už dňa 30.04.2015, t.j. na druhý deň po použití platobnej karty obžalovaným dňa 29.04.2015, čo logicky vylučuje jeho súhlas s takým čerpaním finančných prostriedkov z účtu poškodenej spoločnosti obžalovaným. Z tohto dôvodu aj výpoveď svedkyne Z. B. súd vyhodnotil ako nevierohodnú, zjavne motivovanú snahou podporiť obhajobnú verziu obžalovaného - jej priateľa.

Hoci zo stanovísk obchodných spoločností, prevádzkujúcich herňu F. v G. a herňu Y. M. v OC W. v I. vyplýva, že v prípade transakcii platobnou kartou, opísaných v bodoch 1 až 3 obžaloby išlo o bezhotovostné platby (a tieto transakcie sú vo výpisoch z účtu a výpise transakcii platobnou kartou aj označené ako platby), z výpovedí svedkov, pracujúcich v rozhodnom čase v týchto herniach vyplynulo, že prostredníctvom v týchto herniach umiestnených platobných termináloch bolo možné na žiadosť zákazníka tomuto vydať aj peniaze v hotovosti. T. pritom uvádzal, že takýmito transakciami získal peniaze v hotovosti, čo súčasne korešponduje s jeho predchádzajúcimi pokusmi o výber hotovosti prostredníctvom bankomatu, ktoré boli neúspešné pre prekročenie limitu pre hotovostné výbery a preto zvolil zjavne jemu známy takýto spôsob odčerpania finančných prostriedkov z bankového účtu poškodenej spoločnosti a získanie peňazí v hotovosti. Uvedené však podľa názoru súdu vôbec nepotvrdzuje obranu obžalovaného, že išlo o oprávnené zadováženie si finančných prostriedkov na úhradu pohonných hmôt a na základe dohody s poškodenou spoločnosťou na úhradu jeho údajnej pohľadávky voči nej. V tejto súvislosti súd okrem už vyššie uvedených skutočností vyhodnocoval aj to, že v prípade skutkov pod bodom 1 a 3 obžaloby išlo o viaceré transakcie (v prípade skutku pod bodom 1 išlo o dve transakcie a v prípade skutku pod bodom 3 išlo o tri transakcie), ktoré ani neboli vykonané v bezprostrednej časovej nadväznosti, ale s odstupom niekoľkých desiatok minút, dokonca i hodiny tak, ako vyplýva z výpisu týchto transakcii. Použitiu predmetnej platobnej karty obžalovaným dňa 25.04.2015 v herni F. v G., pritom predchádzali aj iné transakcie, dokonca aj úspešné výbery hotovosti z bankomatu v sume 300,- a 200,- S. v OC G., ako aj kontroly zostatku a ďalšie pokusy o hotovostný výber finančných prostriedkov. Obrana obžalovaného, že takto ním vybraté finančné prostriedky použil na nákup pohonných hmôt v celkovej sume 700,- Eur neobstojí, keďže je zjavné, že obžalovaný aj v kontexte s celkovým objemom palivovej nádrže ním používaného nákladného motorového vozidla (700 litrov) pri cene za 1 liter nafty v tom období nemohol všetky ním dňa 25.04.2015 v čase od 03.13. do 05.20. hod použitím tejto platobnej karty získané finančné prostriedky z bankového účtu spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. (t.j. nielen sumy 500,- a 200,- Eur, získané v herni F., ale aj pred tým z bankomatu ním vybraté sumy 200,- a 300,- Eur) použiť na nákup pohonných hmôt tak, ako tvrdil. Z výpisu z transakcii touto platobnou kartou pritom nevyplýva tvrdenie obžalovaného, že by nebol z akéhokoľvek dôvodu dňa 25.04.2015 alebo v nasledujúci deň či už v G. alebo v I. E. zrealizovaný pokus o transakciu touto platobnou kartou na niekorej z čerpacích staníc. Obdobne aj v prípade transakcii obžalovaného, vykonaných v herni Y. M. v I. súd poukazuje na to, že týmto predchádzal úspešný výber hotovosti z bankomatu v I. na O. ulici v sume 500,- Eur (ktorý je kladený obžalovanému za vinu pod bodom 2 obžaloby), po ktorom až o 30 minút nasledoval neúspešný pokus o výber hotovosti v sume 500,- Eur (pre prekročenie limitu pre bezhotovostné výbery) a po ktorom nasledovali v bode 3 obžaloby uvedené

transakcie v herni spoločnosti Y. M., každá s odstupom okolo 30 minút. Z tohto hľadiska preto obrana obžalovaného, že si oprávnené a s predchádzajúcim súhlasom R.. O. vyberal finančnú hotovosť ako úhradu dlhu spoločnosti Q. X. NZ s.r.o. voči nemu vyznela nielen nevierohodne, ale súd považoval súčasne za nelogické, aby k takémuto podľa neho oprávnenému čerpaniu finančných prostriedkov z účtu pristupoval po častiach s takým dlhým časovým odstupom.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovaný vo všetkých prípadoch uvedených v obžalobe prokurátora realizoval transakcie predmetnou platobnou kartou neoprávnené, takto získané finančné prostriedky použil na iný účel, než nákup pohonných hmôt a náklady súvisiace s prevádzkou nákladného motorového vozidla, ním používaného pri výkone činnosti vodiča pre poškodenú spoločnosť a súčasne bez súhlasu konateľa poškodenej právnickej osoby a týmito neoprávnenými transakciami ním odcudzené finančné prostriedky z jej bankového účtu použil pre svoju potrebu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd sa stotožnil aj s právnou kvalifikáciou žalovaného konania obžalovaného ako prečinu krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Poškodená právnická osoba Q. X. NZ s.r.o., konajúca prostredníctvom jej konateľa R.. O., totiž obžalovanému neodovzdala žiadnu peňažnú hotovosť, ale tomuto odovzdala platobnú kartu k jej bankovému účtu vedeného v M. sporiteľni a.s. ako prostriedok, umožňujúci mu disponovať s finančnými prostriedkami na ňom v súvislosti s výkonom činnosti vodiča pre túto obchodnú spoločnosť za účelom nákupu pohonných hmôt a úhradu nákladov súvisiacich s prevádzkou zvereného mu nákladného motorového vozidla s následnou povinnosťou použitie finančných prostriedkov na tieto účely vyúčtovať (čo v zásade nevyklúčovalo ani jej použitie na výber finančnej hotovosti na taký účel, ako vyplynulo zo znenia zmluvy a výpovede svedka R.. O.). Uvedené odovzdanie platobnej karty nepredstavovalo zverenie finančných prostriedkov na uvedenom bankovom účte obžalovanému, pričom rovnako oprávnenými disponovať s finančnými prostriedkami na uvedenom bankovom účte, ktorých stav sa logicky priebežne mení, boli prostredníctvom viacerých vydaných platobných kariet v rovnakom čase okrem konateľa obchodnej spoločnosti a obžalovaného aj iné ňou určené osoby. V tejto súvislosti súd nevyhnutne musel prihliadať aj na fakt, že peniaze na účte v banke v zmysle ust. § 130 odsek 1 Trestného zákona v tom čase účinnom znení neboli vecou. Súd preto ustálil, že obžalovaný v dňoch 25.04.2015 a 29.04.2015 v prípadoch, uvedených pod bodmi 1 až 3 výroku o vine tohto rozsudku neoprávneným použitím predmetnej platobnej karty odcudzil finančnú hotovosť v celkovej výške 2.700,- Eur, ktorú minul pre vlastnú potrebu.

Obžalovaný tak protiprávnym konaním, opísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku pod bodmi 1 až 3 naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, a to z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky. Obžalovaný totiž úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tak, že pokračovacím spôsobom si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil činom väčšiu škodu. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky žalovaného prečinu naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, keďže závažnosť jeho činu rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu a jeho následkom (v majetkovej sfére poškodeného), okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (predovšetkým vzhľadom na početnosť čiastkových útokov v priebehu 5 dní), mierou zavinenia obžalovaného a jeho zisťnou pohnútkou.

Súd skutok kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase jeho spáchania, nakoľko dospel k záveru, že neskorší Trestný zákon nie je pre obžalovaného priaznivejší.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného súd zistil, že tento sa v mieste trvalého bydliska dlhodobo nezdržiava, sú na neho vydané viaceré príkazy na zatknutie, ako aj príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovaný sa v minulosti dopustil iba priestupku na úseku cestnej dopravy, ale v odpise z registra trestov má viaceré záznamy pre spáchanie majetkovej trestnej činnosti. Vo veci Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 4T/46/2013 bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 roky do 05.11.2017 a následne bol vo veci Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 3T/29/2015 uznaný

vinným z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, pričom u neho bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k vyššie uvedenému odsúdeniu Okresným súdom Bratislava II vo veci sp.zn. 4T/46/2013. Z uvedeného je zrejmé, že na obžalovaného v predmetných trestných veciach nie je možné hľadieť, ako by bol odsúdený, avšak fikciou neodsúdenia u neho nezanikla skutočnosť, že sa obžalovaný týchto trestných činov dopustil.

Rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/41/2015 z 06.09.2017, právoplatným dňa 25.01.2018 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 4To/94/2017 z 25.01.2018, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedenému rozsudku v predmetnej veci predchádzalo vydanie trestného rozkazu, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 14.07.2015, proti ktorému obžalovaný následne podal odpor. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistil ale u neho príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu). Súd obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k výroku o treste vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/41/2015, a to podľa zásad uvedených v ust. § 41 odsek 1 Trestného zákona s tým, že najprísnejšie trestným zo zbierajúcich sa trestných činov je prečin krádeže, kde je podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona základná sadzba trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona súd prihliadol pri absencii poľahčujúcich okolností a pri zistení príťažujúcej okolnosti na jej mieru závažnosti a podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. na 16 mesiacov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 16 mesiacov a na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za splnenia podmienok podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a rešpektujúc zásadu, že súhrnný trest nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom. Súčasne súd vyslovil podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušenie výroku o treste rozsudku Okresného súdu Levice vo veci sp.zn. 4T/41/2015.

Podľa názoru súdu trest uvedeného druhu a výmery plne reflektuje nielen závažnosť obžalovaným v reálnom súbehu spáchaných prečinov, ale aj jeho postoj k nim a fakt, že tento sa aj v minulosti dopustil majetkovej trestnej činnosti. Súd považoval za potrebné na obžalovaného pôsobiť represívne trestom v uvedenej výmere s tým, že si to vyžaduje nielen účel trestu z hľadiska nápravy obžalovaného a individuálnej prevencie, ale aj ochrana spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného a predpokladajúc, že takýto trest dostatočne i iných odradí od jej páchania.

Súd súčasne podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal k náhrade škody (ktorej výška je i súčasťou popisu skutku tohto odsudzujúceho rozsudku) v prospech poškodenej právnickej osoby Q. v súlade s ňou včas a riadne uplatneným nárokom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).